

The Amazing Meeting 5

Per Johan Råsmark

James Randi är känd för de flesta skeptiker. Det finns knappast någon som inte vid något tillfälle i en diskussion nämnt hans utmaning, där den som kan visa upp en paranormal förmåga under kontrollerbara former kan få \$ 1 000 000. För knappt ett år sedan var vi nära att förlora honom då han drabbades av en allvarlig hjärtattack, men tack vare modern medicinsk vetenskap överlevde han.

Den 18 januari 2007 var han så närvarande när det femte ”The Amazing Meeting” (TMA) inleddes i Las Vegas. Dessa möten, av vilka det första hölls i Florida och de övriga har varit i Las Vegas, arrangeras av ”James Randi Educational Foundation” (JREF). Denna gång hölls konferensen på Riviera eftersom Stardust där man varit de två senaste åren håller på att förvandlas till enbart ”dust” i den ständiga omvandlingen av staden.

Konferensen har hela tiden ökat i popularitet och detta år tyckte drygt 800 personer att det var värt att resa till ett kallt Las Vegas. Enligt arrangörerna gör detta konferensen till världens största någonsin för skeptiker och det ska också vara den med procentuellt sett flest kvinnor och flest ungdomar. (För att vara sunt skeptisk vill jag påpeka att jag inte har kontrollerat de uppgifterna.)

Temat för årets möte var ”Skepticism and the Media”, något som inte alla talarna höll sig till eftersom det är en stor konferens, men som kunde ses på antalet mediepersonligheter bland de inbjudna gästerna.

Att man inte helt höll sig till konferensens tema märktes redan den första dagen som inleddes med två workshops. En med titeln ”Grassroots Media Training” som hölls av **Margaret Downey** avhandlade hur man praktiskt får fram sitt budskap i media och hur man ska bete sig om man blir intervjuad. Den workshop som avvek från temat var ”Critical Thinking in the Classroom” som hölls av **Robert Todd Carroll, Ray Hall** och **Diane Swanson**. Robert Todd Carroll är känd som författare till *The Skeptic’s Dictionary* som finns både som bok och helt gratis på Internet. Ray Hall undervisar i fysik och har forskat inom partikelfysik. Diane Swanson har skrivit flera böcker om vetenskap och kritiskt tänkande riktade till barn. Tyvärr hölls dessa två workshops parallellt så alla som var intresserade av bägge var tvungna att välja. De kostade också extra vilket gjorde att inte alla gick på dem.

Den första punkten på programmet som var öppen för alla som kom till konferensen var mottagningen i Rivieras penthouse med en otrolig utsikt över Las Vegas. En buffé med allahanda onyttigheter fanns där likväl som ett stort antal skeptiker i mer eller mindre formell klädsel, varav den mest anmärkningsvärda nog var en gorillakostym kombinerad med tvångströja. För många var detta en möjlighet att hälsa på gamla bekanta och för andra en chans att träffa nya vänner.

Dagen avslutades med en föreställning av **Banachek**, en av världens bästa mentalister. En mentalist är en artist som specialiserat sig på att visa olika sorters paranormala förmågor. Vissa räknar dit Uri Geller även om han själv hävdar att han verkligen har paranormala förmågor. De riktigt duktiga mentalisterna kan dock göra som Banachek och öppet erkänna att de använder sina vanliga fem sinnen för att skapa illusionen av ett sjätte. Över 200 personer såg föreställningen och blev imponerade.

Att Uri Geller inte är så stor som han en gång var påpekades av Randi tidigare på kvällen under mottagningen. Gellers nya tv-serie i Israel har mött hård kritik och senast har han gjort bort sig då han av misstag öppet inför en kamera visat hur han använder en magnet för att få en kompassnål att röra på sig. (I alla fall öppet för dem som vet vad man ska titta efter.)

Den förste att tala på fredagen om man bortser från Hal Bidlack som var konferensens MC var givetvis **James Randi**. Hans tal var något längre än vad som ursprungligen var planerat men av flera goda anledningar.

Utmaningen där den som kan visa en paranormal förmåga under kontrollerbara former vinner \$ 1 000 000 kommer att ändras. Detta eftersom så få av de kända personer som hävdar att de har sådana förmågor försökt vinna pengarna. För tillfället är de som ansöker oftast förvirrade personer som det inte går att etablera ett testprotokoll med. Arbetet med dessa ansökningar tar mycket tid och energi och ger inget resultat.

Några av de nya kriterierna för att testas är att man är känd i massmedia och att den förmåga man påstår sig ha är verifierad av någon med vetenskaplig bakgrund. Ett annat sätt att få en chans att vinna miljonen är om man tidigare lyckats få något av de priser som andra skeptikerorganisationer erbjuder till den som kan visa en paranormal förmåga.

Förhoppningen är att man nu ska kunna vara mera aggressiv i marknadsföringen av utmaningen. Istället för att passivt vänta på att de som vill bli testade ska höra av sig ska man rikta in sig på dem som inför allmänheten hävdar att de har sådana förmågor men som inte vill bli testade.

Två av de personer som man kommer att aktivt försöka få att anta utmaningen är Uri Geller och Sylvia Browne. Uri Gellers senaste fadäs är redan nämnd ovan men Randi talade också om Sylvia Brownes senaste misslyckande.

En pojke som kidnappades för flera år sedan återfanns nyligen då hans kidnappare rövat bort ännu en pojke. När den första pojken rövades bort för flera år sedan sade Sylvia Browne till pojkens föräldrar att han var död, hon beskrev till och med var man kunde hitta hans kropp om än i väldigt vaga termer.

Detta är långtifrån det enda misstag som Browne gjort och hon börjar nu få media emot sig. Randi kunde meddela att han och **Robert Lancaster** (www.stopSylviaBrowne.com) skulle medverka i CNN senare under dagen och intervjuas om Browne.

Den förste talaren efter Randi var **Dr. Michel Shermer**, grundare av "Skeptic Society" i Kalifornien och utgivare av tidskriften *Skeptic*. Sin vana trogen talade Shermer om sitt senaste projekt. Efter att ha skrivit en bok om hur evolutionen kan förklara de allmänmänskliga idéerna om vad som är gott och ont är han nu intresserad av hur människor tänker ekonomiskt och hur det tänkandet styrs av vårt ursprung samt hur marknader i sig själva kan ses som komplexa självanpassande system.

Shermer pekade på likheterna mellan den "osynliga handen" som John Adam Smith talar om i sina skrifter och naturligt urval som finns i Darwins utvecklingslära. Genom en evolutionär process kan olika ekonomiska system utvecklas, system som är anpassade till vad människor anser är rätt och fel.

Slutsatserna som Shermer försökte dra verkade dock vara mera politiska än vetenskapliga och alla i publiken var inte övertygade. Att handel över gränserna minskar sannolikheten för krig är kanske rimligt men slutsatsen att det därför är bra med ett Starbucks i varje gathörn behöver inte vara sann.

Efter Shermer kom ännu en återkommande gäst vid TAM, **Dr. Eugenie C. Scott**, som leder *National Center for Science Education* och som länge har kämpat för att hålla kreativism och intelligent design borta från skolornas vetenskapliga undervisning, en kamp som både förts i och rapporterats av media.

I media väcker en vetenskaplig fråga uppmärksamhet ifall det rör sig om 1) något som kan döda dig, 2) något som kan göra dig frisk, 3) en galen forskare, 4) forskningsfusk och 5) evolution. Det är den uppdelning och rangordning som Scott ansåg fanns. Anledningen till att evolution är så intressant är att det finns en konflikt mellan vad vetenskapen säger och vad

vissa kristna hävdar. (I USA är det huvudsakligen de kristna förespråkarna för kreationism som märks.)

Intresset har alltid varit stort. Scopes-rättegången på 1920-talet om huruvida det var rätt att undervisa om evolution i skolan var en av de första händelserna som rapporterades i amerikansk radio från kust till kust. I Europa var man då mest förvånad över vad som hände i USA, något som Scott påpekade inte heller har ändrats.

Mycket av det Scott hade att säga om kreationismen och undergruppen intelligent design är välkänt för skeptiker men budskapet var att det finns de i media som vill förstå och man kan få ut sitt budskap om man bara formulerar det som något positivt och som en bra story.

Det är svårt att säga hur stor anknytning nästa talare hade till media annat än att han är ansvarig för MIT:s Centre for Bits and Atoms där man jobbar med relationen mellan information och dess fysiska representation. Oavsett om det fanns en koppling eller ej var det väldigt intressant och informativt att höra hur framtiden kommer att se ut.

Professor **Neil Gershenfelds** presentation handlade mest om hur de FAB-lab man jobbar med kommer att förändra världen och han försökte sätta dem i ett historiskt perspektiv. I tidig västerländsk historia menade han att "vetenskap" var något förunnat ett fåtal då den var begränsad till Vatikanen (kyrkan). I och med reformationen fick man början till ett individuellt tänkande, något som också gynnades av det teknologiska framsteg för informationsöverföring som tryckpressen innebar. Med mer avancerad teknik och vetenskap har dock kunskapen återigen blivit specialiserad och koncentrerad men denna gång till universiteten.

Ett sätt att sprida kunskap om vetenskap är samarbete mellan forskare och Hollywood. Uppenbarligen finns intresse från bägge håll att göra exempelvis framtidsskildringar så realistiska som möjligt.

Det revolutionerande med FAB-lab är att de ger människor möjlighet att skapa den teknik som de behöver i sin vardag. På samma sätt som många biståndsorgan har gått från att ge stora lån till nationer till att istället ge små lån till individer och små kollektiv, ger FAB-lab personer möjligheter att själva uppfinna vad de behöver istället för att använda redan färdig teknik. Att själv skapa teknik blir ett sätt att uttrycka sig och vetenskap är inte längre något abstrakt som bara händer på universitet.

För att vi inte skulle glömma vad Randi gör för att bekämpa all sorts övertro var nästa punkt en genomgång av en koreansk tv-serie där olika personer som påstod sig ha övernaturliga förmågor testades under Randis överinseende. Där fanns "magnetiska" människor, "elektriska" människor och alla sorters förmågor som Randi redan var välförtrogen med.

Den som intervjuade Randi om programmet var **Jamy Ian Swiss** en framstående magiker eller som han själv föredrar att beteckna sig "an honest liar". Även om Randi inte var förvånad över något av det han såg när den koreanska serien spelades in var han glad över att producenten gjorde ett så bra jobb med att avslöja de trick som de olika testobjekten använde.

I USA är frågan om separation mellan kyrka och stat mer brännande än i många europeiska länder. Det är i alla fall det intryck man får från att diskutera frågan med amerikanska skeptiker. **Lorry Lipman Brown** är lobbyist för *Secular Coalition for America* en ateistisk organisation som jobbar för att hålla isär kyrka och stat. I sin presentation redogjorde hon för hur hon upplevde att det var att jobba med media och hur ofta media reagerade annorlunda på att hon var ateist jämfört med politiker hon mötte som fokuserade på sakfrågor. Media vill ibland så gärna ha en bra story att de inte har något emot att skapa den som t.ex. "War on Christmas", en idé om att det fanns en rörelse för att få bort julen, något som skapades av media snarare än av *Secular Coalition for America*.

Eftersom hon syns i media och jobbar för en ateistisk organisation har hon fått en massa hatisk e-post från sådana som anser sig vara goda religiösa människor. Men huvudsakligen har hon fått positiva reaktioner och fått kontakt med ateister som diskrimineras eller inte vågar visa öppet att de är ateister.

Ett par välkända ateister är magikerduon **Penn & Teller** vilka kom efter Lipman Brown. Vad de kanske är mest kända för under senare år är sin tv-serie "Bullshit" där de tar upp allt från spökjägare och kryptozoologi till miljöaktivism och ger sina egna åsikter fritt spelrum. De har väldigt stark anknytning till JREF och är uppskattade gäster vid TAM.

Istället för att ha en förberedd presentation var Penn och Teller där för att svara på frågor från konferensdeltagarna. Det gjorde det också möjligt för dem att sluta på utsatt tid, något som tidigare talare haft svårt med. (Till deras försvar ska sägas att det var mycket strul med tekniken den första dagen, enligt ett obekräftat rykte fick en av teknikerna sparken samma dag för att ha sovit på jobbet.)

Frågorna som Penn och Teller fick var varierande, allt från vad för sorts reaktioner de fick på sitt program (övervägande positiva) till vad de tyckte om David Blaine (en annan magiker). De fick också individuella frågor där kanske Tellers svar på vem som var hans hjälte (Penn) väckte de största känslomässiga reaktionerna hos såväl Penn som publiken.

Professor **Richard Wiseman** är en annan återkommande gäst vid TAM och han vet hur man får media intresserade av forskningsresultat. Han har genom åren studerat inte bara parapsykologiska fenomen utan även saker som tur och världens roligaste skämt. Vad som är viktigt är att komma ihåg att journalisterna finns inte där för att rapportera forskningsresultat, deras uppgift är att sälja. De säljer tidningar eller de säljer programtid men de säljer alltid något och man behöver ge dem en bra story. Wiseman berörde inte om detsamma gäller för public service.

I sin presentation talade Wiseman om ett antal olika projekt som han lyckats få uppmärksammade. Det första var när de försökte replikera Rupert Sheldrakes experiment med hunden som på telepatisk väg vet när matte är på väg hem. Nästa var när de lät en astrolog försöka förutsäga marknaden och han var sämre än en femårig flicka (dock var astrologen bättre än finansanalytikern). Det sista projektet Wiseman diskuterade var när de försökte hitta världens roligaste skämt. Det projektet fick mycket uppmärksamhet och utsattes för en del sabotage.

Wiseman var den siste talaren för dagen men som en extrainsatt punkt på dagordningen lyckades man visa avsnittet om Sylvia Browne från CNN inne i konferenslokalen. Det rådde ingen tvekan om att programmet var helt inställt på att visa på Brownes otillräcklighet som medium och det väckte stor uppskattning i rummet.

Dagen avslutades med två shower kombinerade till en. Först **Dr. Hal Bidlack** som Alexander Hamilton och därefter komikern **Julia Sweeney** och musikern **Jill Sobule**. (Då jag inte var närvarande kan jag inte kommentera föreställningen.)

Den förste talaren på konferensens tredje dag var **Peter Sagal** som jag antar är rätt okänd utanför USA då han jobbar med ett humorprogram i amerikansk radio. Hans funderingar om skepticism i media och hur man bör vara skeptisk mot media var intressanta, och inte helt oväntat formulerade han dem på ett underhållande sätt.

Det första problemet med media är enligt Sagal att konsumenterna väljer att lyssna till de media som talar om för dem att det de tror händer verkligen händer. Det andra problemet är att konsumenterna väljer att lyssna till de media som bekräftar deras åsikter.

Att man ibland får känslan att det händer saker som man inte känner till är förklarligt då det som man får veta från media enbart är sådant som någon vill tala om för en. Och eftersom media känner sin publik har de en tendens att enbart rapportera det som de tror lyssnarna vill höra och redan känner till. Vad man bör fråga sig när man får ny information är "is someone lying to you or are they trying to please you?" (Ljuger någon för dig eller försöker de vara dig till lags?)

The Onion beskriver sig själv som "Americas finest news source" och eftersom de själva hittar på alla sina nyheter har de i alla fall full kontroll över källorna. **Scott Dickers** som är redaktör för *The Onion* kunde berätta om flera fall då deras satir misstagits för riktiga nyheter. Till detta kunde James Randi tillägga att Martin Gardner var nära att författa en debattartikel mot *The Onions* rapportering om "intelligent falling" som ett alternativ till gravitationsteorin, en satir på temat intelligent design. Randi uppmärksammade Gardner på att artikeln kom från *The Onion* och lovade att inte tala om för någon hur Gardner fallit för skämtet.

Dickers påpekade också att hur förvånande det än kan tyckas att människor tagit *The Onions* nyheter på allvar är det nästan mera otroligt hur påhittade satiriska nyheter ibland visat sig bli verklighet. Efter att radat upp ett antal exempel avslutade han med att be om Randis miljon eftersom *The Onion* uppenbarligen lyckats förutse framtiden.

Dr. Phil Plait är känd som "the bad astronomer", inte för att han är särskilt dålig på astronomi utan för att han granskar missförstånd och ovetenskapligheter när det gäller astronomi. Han är en ständigt återkommande gäst på TAM och ägnade sig denna gång åt att diskutera månlandningen och inte minst hur vissa väljer att beskriva den.

Vissa TV-program verkar göra sitt yttersta för att skapa sensationer genom att med spelad objektivitet ge så många argument som möjligt för att en konspirationsteori är sann och utelämnar precis de viktiga detaljer som gör att den vetenskapliga förklaringen blir uppenbar.

Argumenten som konspirationsteoriförespråkarna kommer med är ständigt desamma. Men det är ingen tvekan om att de som sprider budskapet om att månlandningen var en bluff är väldig duktiga på att sätta ihop sitt material. Likaväl som argumenten är desamma är också de vetenskapliga förklaringarna desamma och går att hitta för alla intresserade skeptiker.

Efter två professionella komiker och en "bad astronomer" var det **John Rennie** tur att tala. Han är redaktör för *Scientific American*, och med en bakgrund som ståupp-komiker hade han inga problem att ge ett lika underhållande föredrag som de föregående talarna.

Föredraget koncentrerade sig på vad *Scientific American* gjort för att skeptiskt granska olika påståenden. Rennie berörde hur man från mitten av 90-talet ägnat sig åt att granska intelligent design och hur reaktionerna huvudsakligen varit positiva. Dock ägnade han mest tid åt att diskutera två stora studier från 1920-talet.

Den första var "Electronic Reactions of Abrams", en från början ovetenskaplig diagnosmetod som utvecklades till en ovetenskaplig behandling och hade uppskattningsvis 35 000 utbildade kvacksalvare som alla betalade månadsavgifter för sina apparater och gjorde Abrams till en mycket förmögen man. Under ett år granskade *Scientific American* metoden och rapporterade fortlöpande varje månad om avsaknaden av positiva resultat.

Den andra undersökningen som Rennie tog upp var den av spiritistiska medier, där en kommitté som bland andra innehöll Harry Houdini avslöjade det ena mediet efter det andra fram till dess kommittén slutade fungera när man hade väldigt delade meningar om mediet Margery. Rennie erkände att det kanske inte var det bästa exemplet på hur vetenskapligt arbete ska bedrivas. Men de \$5000 som tidningen avsatt som prissumma till den som kunde bevisa existensen av spiritistiska fenomen betalades aldrig ut.

Efter en kort auktion för att samla in pengar till JREF var det dags för **Dr. Nick Gillespie** och **Ron Bailey** från tidskriften *Reason* att ge sina synpunkter på media och skepticism. Gillespie koncentrerade sig huvudsakligen på hur lätt media fastnar i att rapportera en "berättelse" som är välkänd istället för att kolla fakta. Media vill ha en "story" och ibland är en historia för bra för att man ska vilja kontrollera om den är sann.

Bailey tog upp hur ofta media väljer att ta upp farorna med ny teknik. Tyvärr verkar det som om något som är farligt är mera intressant för oss människor än de framsteg som ny teknik kan innebära. Bailey nämnde exempel som rädslan för genetiskt modifierade grödor och hur all olja snart skulle vara förbrukad.

Något förvånande lyckades både Gillespie och Bailey som varnade för medias tendens att se saker från ett visst perspektiv och fastna i en viss "berättelse" framstå som om de själva fastnat i sin politiska "berättelse".

Den kontroversielle brittiske journalisten **Christopher Hitchens** är en mycket värtalig berättare som man lyssnar till även om man inte delar hans åsikter. Han började med att kritisera media för att man talar om "påven" som om det bara fanns en och därmed ge någon sorts speciell status till den romersk-katolska påven. Han kritiserade också media för att ge Gud äran i de fall en lycklig utgång följt på en katastrof men inte ge Gud skulden när död och lidande följt.

Huvuddelen av tiden ägnade Hitchens åt publiceringen i *Jyllandsposten* av karikatyrerna av Muhammed. Han var väldigt kritisk till att inte fler medier publicerade bilderna då man i många andra fall så gärna låter läsarna själva bestämma vad de tycker.

Som Hitchens såg det fanns enbart två skäl till att inte publicera bilderna, att de verkligen var förolämpande eller att man var rädd för våldsamma reaktioner. Han menade att media blivit manipulerade dels av den kampanj som några imamer från Danmark fört och dels av sin egen vilja att vara politiskt korrekt. Frågan han ställde sig var vad som var mest oroande, media som är rädda för att förolämpa någon eller media som är rädda för våldsamma reaktioner.

Efter Hitchens allvarliga retorik följde en betydligt mera underhållande presentation i form av en frågestund med **Adam Savage** och **Tory Belleci** från tv-serien "Mythbusters". Det är en tv-serie där man ägnar sig åt att undersöka vilken verklighetsbakgrund olika myter har genom att göra experiment. Ofta innebär experimenten att något exploderar och Savage förklarade att med seriens ökande popularitet har de erbjudits diverse olika saker att förstöra på bästa sändningstid från sina fans.

Belleci är relativt ny i serien och berättade om hur det var att provfilma för serien och sedan göra sina första program. Tidigare när han jobbade med att bygga modeller för olika filmer var uppgiften att få modeller att se ut som om de gjorde något medan det i tv-serien gäller det att bygga saker som verkligen fungerar.

Savage talade till publikens förtjusning om hur mycket han trivdes på TAM bland alla skeptiker och hur han tänker försöka få med sig så många som möjligt från tv-serien till kommande TAM.

Trey Parker och **Matt Stone** är skapare av tv-serien "South Park". En animerad tv-serie som inte drar sig för att driva med vilket ämne som helst. Penn från Penn & Teller var ansvarig för att få dem att komma till konferensen och han menar att "South Park" är det skeptiska program som når flest ungdomar.

Bland de frågor som Parker och Stone fick var om de kände till Richard Dawkins reaktion över programmet där han finns med, och hur de går tillväga för att komma på material.

Parker och Stone förklarade att de försöker göra sin serie underhållande i första hand och att de inte börjar med något budskap som de vill föra fram. De berättade också om hur de i vissa fall, som exempelvis när de gjorde ett program om mormonerna var tvungna att lägga in en textremsa som talade om att det de beskrev i programmet verkligen stämde med mormonernas lära, annars skulle folk bara tro att de hittat på det hela.

Det är nog inte fel att säga att Parker och Stone var de största stjärnorna på årets konferens. Deras tv-serie är känd världen över även om den antagligen inte får visas överallt.

Efter talarna följde en **paneldiskussion** med Scott Dikens, Ron Bailey, Adam Savage, Nick Gillespie, Christopher Hitchens, John Rennie, Peter Sagal, James Randi och Phil Plait. Temat för diskussionen var vilken som var den största utmaningen för den skeptiska rörelsen i media. Deltagarna i diskussionen verkade överens om att det största problemet är att de flesta människor hellre fortsätter att hålla fast vid sina idéer än erkänner att de kan ha fel. För att nå människor i debatten är det nödvändigt att man förtjänar deras uppmärksamhet på något sätt, oftast genom att vara underhållande.

Diskussionen flammade upp när Hitchens gav sig på Dikkens efter att Dikkens sagt att det första han gör när något attentat utförts mot amerikaner eller amerikanska intressen är att se vad för orätt USA kan ha gjort.

En för skeptiker viktig fråga togs upp av John Rennie. När det gäller att tillämpa och lära ut kritiskt tänkande vore det bra om så många som möjligt lärde sig att säga "Why do you think that?" (Varför tror du det?) efter att konfronterats med ett påstående som verkar suspekt.

För de som hade råd följde en **middag med Randi** och andra av konferensens kända gäster på översta våningen av hotellet. Middagens syfte var att samla in pengar till JREF.

För dem som enbart hade råd med lite underhållning fanns alternativet att se **Jamy Ian Swiss** i "Heavy Mental", en show där han förklarar omöjligheten av diverse paranormala förståelser och därefter demonstrerar dem. Som en extra bonus inledde **Todd Robbins** showen med några av sina egna effekter. Robbins är känd för att utföra flera fakirliknande effekter och har även rollen som auktionsutropare på TAM.

Robbins var underhållande och fick snabbt igång publiken. Jamy Ian Swiss gjorde ett bra jobb med sin föreställning men det märktes tydligt att hans styrka är som close up-illusionist och inte som mentalist.

För dem som inte gick på middagen eller på föreställningen och för alla andra anordnade, som traditionen kräver, frivilliga från JREF:s internetforum en fest. Givetvis förekommer det många andra fester och aktiviteter under konferensen eftersom den sociala delen för många är en lika stor anledning att resa till Las Vegas som alla talarna.

Till vissas stora lycka kom hotellets säkerhetspersonal och upplöste festen kring tre på morgonen, vilket några såg som värt att skryta med. Väktarna verkade något förvånade över hur snabbt det gick att få alla närvarande att förstå vad som gällde.

Söndagen ägnades åt presentationer av utvalda artiklar. **Ray Hall** var ordförande under sessionen. Han var också ansvarig för att välja ut de artiklar som presenterades. Vad det kan leda till att bli utvald kan man aldrig så noga veta; en av förra årets talare, Robert Lancaster, gjorde nyligen sin debut på CNN (se ovan). För första gången fanns det också några posters som satt upp under hela konferensen. Trots att postrarna och söndagens talare inte får samma uppmärksamhet som de kända namnen är det som tas upp ofta väldigt intressant.

Harriet Hall MD tog upp erfarenheter av att försöka diskutera skepticism och kritiskt tänkande med människor hon mött i sin vardag.

Kylie L. Sturgess frågade sig hur man bäst utvärdera vilken effekt försöken att lära ut kritiskt tänkande har. Hon baserade diskussionen på egna erfarenheter från en uppsatstävling anordnad i Australien

David Green talade om hur det kanadensiska patentsystemet fungerar och hur det kommer sig att evighetsmaskiner kan ges patent utan att de fungerar. Något som är väldigt olyckligt då många konsumenter inte vet alla kryphål som kan användas för att få ett patent.

Lee Graham visade hur programvara som använder sig av evolution för att modifiera kod kan utveckla vad som definieras av vissa förespråkare av intelligent design som "irreducible complexity".

Rebecca Watson redogjorde för sina egna erfarenheter av hur man blir en c-kändis på Internet på bara 30 dagar.

Ginger Switzer efterlyste en större förståelse för villkoren för att synas i media bland skeptiker och konstaterade att om det inte hjälper att ge folk mera kunskap så kanske det inte är brist på kunskap som är problemet.

Steven Novella MD tog upp det frustrerande faktumet att beteckningen "naturligt" kan användas för vad som helst och ses som något positivt av de flesta människor trots att det finns gott om naturliga ämnen som är giftiga.

Benjamin Radford diskuterade hur det som verkligen händer i världen går genom flera olika "filter" innan berättelsen om vad som hände slutligen presenteras i media.

James Randi avslutade konferensen med att tacka alla som kommit. Nästa konferens kommer att bli om ett och ett halvt år så att fler personer som jobbar i skolor och på universitet ska ha möjlighet att komma. Den konferensen kommer också att hållas i Las Vegas.

Konferensen är utan tvekan en lysande möjlighet att få höra intressanta talare och träffa likasinnade människor. Det finns vaga planer från JREF att anordna en konferens i Europa och om så sker hoppas jag att många tar chansen att åka dit.